

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
v a s á r n a p.

Felölös szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyilttér soronkint 40 fillér.

Mezőgazdasági kamarák.

Minden kisgazdát és földbirtokost egyaránt közvetlenül érdekel az az intézmény, amelynek a közel jövőben való életbe léptetéséről adott hírt Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter a magyar gazdaszövetségnek Parádán tartott kongresszusán. Ez az intézmény a mezőgazdasági kamara, amelynek hatásköre a tervezet szerint kiterjedne a mezőgazdasági élet minden mozzanatára.

Arról, hogy van-e szükség ilyen kamarákra, vitázni fölösleges. Igenis van rájuk szükség. Kereskedő és iparos, vagy akár ügyvéd sokkal kevesebb van Magyarországon, mégis a kamarákban tömörültek, melyekben közös érdekeiknek védő bástyáját látják. Dacára annak, hogy van törvényünk és intézményünk száz és száz, amely a mezőgazdasággal foglalkozó néposztályok érdekeit szolgálja, mégis nagyon gyakran érezzük a hiányát olyan intézményeknek, amelyek közvetlen érintkezésben vannak egyes vidékek gazdálkodó közönségével és egyes felmerült esetekben rögtönösen intézkedni tudnak. Ki intézkedett eddig munkás és munkaadó között felmerült

ügyekben? Ki intézkedett állategészségügyi, sőt tisztára mezőgazdasági szakdolgozóknak? Csendőr, szolgabíró, alispán és legfőbb fórumként a földmivelési miniszter. Csupa hivatalos, törvényes fórum, de nem szakértő fórum. Innen van az, hogy évtizedeken keresztül általános volt a panasz a miatt, hogy a par excellence földmivelők. Magyarországon nem gondozzák kellőképpen a földmivelés érdekeit. Mindezen hiányosságokat pótolni van hivatva a mezőgazdasági kamara.

Kétségtelen hogy tisztára a gazdák, a földmiveléssel foglalkozók testülete lesz a mezőgazdasági kamara. De jól vigyázzunk, hogy demokratikus intézmény is legyen, amelyben a törpebirtokost semmivel sem illesse meg kevesebb jog, mint a nagybirtokost. A kamarák fentartása igen nagy pénzbe fog kerülni és ez a teher nem a néhány földbirtokost, akik ugyanis könnyedén fizeti meg a kamarai illetéket, hanem az amugy is súlyos adóteher által sanyargatott kisgazdák vállait fogja nyomni. És nem is a tőke hatalma által már úgy is eléggé megvédelmezett nagybirtokosok szorulnak ez új védő intézményre, hanem igenis

a kisgazdák. Ezért kell a mezőgazdasági kamaráknak első sorban a kisgazdák kamarájává lenni, mert ha nem lesz ez, akkor eltévesztette hivatását, akkor nem jelent majd egyebet, mint egy új terhet a magyar paraszt nyakán.

Ovakodni kell attól is, hogy pártpolitikai, nemzetiségi, vagy felekezeti tendenciák jussanak érvényre a kamarában, amelynek mindenek felett szakintézménynek kell lennie és így csak hátrányára válna minden olyan irányzat, amely nincsen szoros összefüggésben a földmiveléssel.

Aggódással látjuk, hogy a mezőgazdasági kamara nem készül demokratikus intézménynek, a mennyiben a kamarai választásoknál több szavazatot kontemplál a tervezet azoknak a kiknek nagyobb birtoka van. Ennek a következménye az lesz, hogy az ország legtöbb vármegyéjében nem a gazdák összeségének szellemében fogják vezetni a kamarát, hanem úgy, a hogyan néhány ottani nagybirtokosnak jólesik. Nos, nem érdemes a szegény kisgazdáknak újabb terheket vállalnia csak azért, hogy érdekei fölött ne ő maga, hanem mások, nálánál gazdagabbak határozzanak. Kétségbe von-

T Á R C A.

A rongyember.

Mikor a tavasz elkövetkezik, az alma- virág kihányja halványpiros fejét, a pasirta röptiben csinálja a maga nótáját s az emberek a szántás-vetéssel végeztek, úgy a sugaras május táján Menyu bácsi mindig összekötötte a batyuját.

— Utra készül Menyu bácsi? — kérdezte olyankor Panna asszony, aki amolyan régi cselédből vedlett át lassan, észrevétlen az öreg hűséges gondozójává.

Mintha bizony nem tudta volna. Olyan fölösleges lett volna az a kérdés, mint az aszót a luzaföldön. De hát a gyom a legjobb földön is föltetszik, azonképen tette föl azt a kérdést Panna leányasszony is minden esztendőben az ő fészkelődni készülő gazdájának. Mert hát olyankor igazán fészkelődött. Jött-ment, nem találta helyét.

— Megyek Panna, megyek — magyarázta az öreg cselédnek, meg kell nézmem a fiatalokat.

— Persze hogy persze — hagyta rá a cseléd s csöndesen tovább gyurta a pogá-

csa tésztáját, melyet utra valóul szánt neki. A fiatalok bent vannak a városban. Napijáró ut van odáig: addig megéhül az ember. Azután ha Menyu bácsi fiának az Isten föl is vitte a dolgát, ha kalapos dámat is vett feleségül, aki könyvből csinálja az ebédeket, kis unokái kapva-kapnak a nagyapa pogácsáin. A városi sütemény csak sífli ahhoz képest.

Menyu bácsi pedig tovább magyarázta a cselédnek, miért megy ő tulajdonképen. Panna százszor hallotta, de gazdája mindig újból megmagyarázta neki:

— Meg kell nézmem, nem-e tettek valami bolondot az utolsó esztendőben. Ki is szidom őket akkor. Bizony lellem, a fiatalok bolondság. Jó az öreg a háznál, ha csöpp esze sincs különben. Az emberfiának nem lehet elegendő szeme az olyan tapasztalatlan fiatal cselédekre.

Lassan ezt is ráhagyta. Miért is ne hagyta volna? Tetszett neki az öreg fontoskodása, amivel évről-évre az ő utazásait csinálta. Az önértet kirítt minden szavából és a cseléd mégis csak mosolygott hozzá. Könnyű volt neki. Betéve tudta, hogy a jó Menyu bácsi nem rendet csinálni megy a fiatalok közé. Jaj dehogy! Dehogy tudná kiszidni őket. — Itthon is olyan, mint a falat kenyér, városon meg

épen szavát se lehet venni. Beállit a fiatalokhoz, s minekutána megkérdezte tőlük, hogy mint szolgál az egészség, azon- tul szavát se lehet venni. Úgy meghuzza magát közöttük, mint a vén tölgy az ifju nyiresben. Őt csak a szeretete huzza-vonja minden esztendőben legalább egyszer azok közé, kik szívének-lelkének olyan kedvesek.

Igy járt most is. Ott állott már a ház előtt. A kilincs már engedett a hatalmas marok alatt: jóformán kopogtatás nélkül nyitott be. Mélységes csönd fogadta. Körülnézett. Senki sincs.

— Hol vagytok gyerekek? — szólalt meg Menyu bácsi, minekutána nem tudta, a jobb, vagy a bal ajtón menjen-e tovább.

Azután rendetlenség is volt a szobában. Egyik butor a másik fölé dobálva, szakasztott, mint mikor három zsidó hurcolkodni készül.

— Nagyapa maga az? dugta be fejét valaki a jobboldali ajtón. A menyé volt. Megismerte a hangjáról. Különben biz' Isten nem ismerte volna meg, olyan valami különös benyomást tett rá az egész formája.

— Isten hozta! — szakadt a másik pereben a nyakába a városi asszony s úgy megölelte, hogy még soha ez előtt. Utána meg a gyerekeit hívta:

hatalatlan tény, hogy a nagybirtok érdekei igen gyakran nem azonosak a törpebirtok érdekeivel és semmi hajlandóságunk arra, hogy a kamarák keretében ez érdekeket a nagybirtokosoknak kiszolgáltassuk.

Kívánatos tehát, hogy a mezőgazdasági kamarák által felállított javaslatot gondosan átrevidítve, alaposan megváltoztassák, mert ismételjük, a magyar népnek csak demokratikus mezőgazdasági kamarák kellene.

H I R E K.

— **Meghívó.** A Magyarországi Munkások Rókkant és Nyugdíjgyulete Baresi 158. számú főköpénztára saját különalapja javára, 1908 július hó 12-én, vasárnap, a somogy-tarnócai vendéglő kerthelyiségében tekeversenyyel, virágvásárral és confettiesatával egybekötött zártkörű nyári táncmulatságot rendez. Belépő-díj: személyjegy 80 fill., családjegy 1 K 60 fill. A rendezőség felkéri a résztvevőket, hogy 12 ód. u. 1 órakor a Dobay-féle vendéglőben jelenjenek meg, honnan a kivonulás zászló alatt történik. Akik kocsin óhajtanak menni, azoknak 6 kocsit áll rendelkezésükre, csekély díjazás mellett. — A mulatság iránt rendkívül nagy az érdeklődés.

— **Kitörte a lábát.** A Bares 2. postahivatal Brantmüller nevű kocsisának 6 éves kis fia a napokban elment a közeli erdőbe és felmászott egy cseresznye fára. Azonban szerencsétlenségére a gyöngye ág leszakadt és a kis fiú több méter magasságból lezuhant és lábát törte. A fiút eszméletlen állapotban szállították kétségbeesett szülei lakására, honnét a szigetvári kórházba vitték.

— **A „Simplicissimus“-t kitiltották.** A minap rámutattunk arra, hogy a „Simplicissimus“ című müncheni élelapp a legperfidebb hangon gyálazza a magyarságot. Erélyesen sürgettük, hogy az illetékes hatóságok torolják meg a bennünket ért

sérelmet. Örömmel értesülünk, hogy a belügyminiszter a mi álláspontunk szerint cselekedett. Andrassy Gyula gróf ugyanis rendeletet adott ki, amelyben megvonta „Simplicissimus“-tól a postai szállítás kedvezményét. Együttal átírt a belügyminiszterium a kereskedelmi miniszteriumhoz, hogy a postahivatalokban és a pénzügyminiszteriumhoz, hogy a vámhivatalokban intézkedjék a rendelet végrehajtására vonatkozólag. A kellemetlen laphoz tehát nem lesz ezentul szerencsénk s nem kerülnek hozzánk a vaskos német humor izetlen termékei.

— **Nyugtázás.** A Gabonamunkások nyári mulatságán felülfizettek: Schwartz Adolf 15.40 K, Hölzer Fülöp 9.40 K, Rosich József 4 K, Volák 2 K, Skergula Ferenc 1.60 K, Milánkovits János 1.60 K, Bogyó József 1.40 K, Krizner József, Máté Antal, Gróf József, Szokolics Imre 1—1 K, Sando János, Dobay Sándor 80—80 fill., Koszter János, Vincze György, Verbai József, Slichter József, Weisz Izidor, Tausz Mór, Ganzer János, Ledenics József, Jankovics Aladár, Henézi Gáspár, Ellás György, Szántner Péter 60—60 fill., Vörös József, Grifaton József 40—40 fill., Guth Ödön 30 fill., Tausz N., Hüschler Ernő, Fodor József 20—20 fill., T. G. 10—10 fillér. A fenti kegyes adományokért fogadják az adakozók a vezetőség hálás köszönetét.

— **Matuzsálemi életkor.** E hó 27-ikén temették el Vizváron Maics Magdolnát 111 éves korában. Az öreg asszony szeme világát már régebben elvesztette, de egyébként egészséges volt az utolsó napig s jó étvágygyal fogyasztotta el a szent Antal kenyerét, melyet hetenként kapott s az ételeket, miket jólelkű családok juttattak neki. Csendesen elaludt, mint a mécs — melyből ki fogyott az olaj.

— **Mulatság.** A „Darányi Fialtság“ folyó évi július hó 5-én a baresi ut mellett levő nyári mulató-helyen nyári mulatságot rendez. Belépő-díj nincs.

— **Mennyi adót fizettünk.** Az elmúlt május hónap folyamán — a pénzügyigazgatóság jelentése szerint — Somogyvár megye királyi adónivatalában összesen 524001.42 korona állami egyenes adót fizettek be, amely összeg az egyes adónivataloknál így oszlik meg: — Kaposvár 117612.50, Szigetvár 86345.94, Nagyatád 82005.08, Marcali 55983.44, Lengyeltóti

42152.43, Csurgó 44196.04, Izal 42719.16, Tab 52976.84. Összesen 524001 K 42 fill. A pénzügyigazgatóság 59 esetben adott házádoméntességet.

— **Óriási harcsát** fogtak Bareson a drávai halászok, melynek gyomrában egy öreg lud vezetete gágogva 9 apró libáját. (Igy beszélté ezt a vizvári polgári olvasókörnek unapján tartott tavaszi mulatságán egy öreg halász, miközben a vendégek számára a halászlét főzte. Szavainak igaz voltáért viselje ő a felelősséget.)

— **Uj huszkoronások.** Az osztrák magyar bank új 20 koronásokat bocsátott ki. A bankjegyek 1907 évi január hó 2-áról vannak kelteztve és az összes főkintézeteknél. 1908 június 22-én kerültek forgalomba. A jelenleg forgalomban levő 1900 március 31-ről kelteztet 20 koronára szóló bankjegyek az Osztrák-Magyar bank fő- és főkintézeteinél 1910 évi június hó 30-áig fizetékép vagy átváltás végett beszolgáltatandók, úgy, hogy e bankjegyek bevonásának utolsó határideje 1910 évi június hó 30-án lejár. Ettől az időponttól kezdve a behívott bankjegyek az Osztrák-Magyar bank bankintézetei már csak átváltás végett fogadják el. 1916 évi június hó 30-ika után az Osztrák-Magyar bank többé nem köteles a behívott, 1900 évi március hó 31-éről kelteztet 20 koronára szóló bankjegyeket beváltani vagy felcserélni. Az új 20 koronára szóló bankjegyeket beváltani vagy felcserélni. Az új 20 koronások tetszetősek, különösen annak, akinek sok van belőle. Annyi bizonyos, hogy az új 20 koronásokból is hamarosan készítenek hamisakat a pénzhamisítók.

— **A szőlőhegyekről.** A szőlőhegyek ez évben általánosan jól néznek ki, oly bő termésre van kilátás országsszerte, hogy ha valami csapás nem éri a szőlőket, ilyen bőséges bortermés 1878 óta nem volt. A szőlősgazdák valósággal el vannak ragadtatva a szőlővesszőkön látható dus hozamtól. A Balatonmelléki szőlők igen szépek, a vesszők telve vannak fűrtökkel. A szőlőre kitűnő időjárás volt virágzása idejében és ez is csak fokozza a reményt a bőséges termésre vonatkozólag. Ha tehát jégverés vagy valami más elemi csapás nem éri a szőlőket, ez évben vigszüret lesz széles Magyarországon, amely ugyanis már rég nem volt, végelet vetett a vig szüreteknek a szőlő százféle betegsége

— Gyerekek hamar! Itt a nagypapa! Hamar kezét csókolni — s mire Menyus bácsi szóhoz juthatott volna, már jobbról-balról csimpaszkodott rajta egy-egy unokája.

Persze hogy végig csókolta őket. Ugy dukál ez a viszontlátáshoz, mint a szerető egyetértés a házassági szerződéshez.

— Hát ti mit csináltok? — tette föl a kérdést menyének az öreg, mihelyest szóhoz juthatott.

— Láthatja ipamuram — volt a fájó mosolygással kísért válasz, — hurcolkodunk, olesőbb lakásba megyünk.

— Borzasztó népség ez a pesti! Hát megint főlebb fogták a lakástokat?

— Nem fogták főlebb.

— Talán csak nem a fizetéseket kibebítették?

— Azt sem ipamuram.

— Hát akkor mit okoskodtok?

— De ha egyszer kell a gyerekekre.

— Ej mit? kell, persze hogy kell. Ha-

nem hiszen itt vagyok én is: szóljatok.

Annyim van még hála Istennek, hogy teljék az unokáimnak egy-két bugyogóra.

Furesu népek vagytok igazán. Különben is a fiam hol van? Elutazott?

— El — hagyta rá a fiatalasszony bá-

natos hangon.

— Mikor jön haza?

— Nem tudom — mondta az asszony a loppal könyvét törült ki a szeméből.

Menyus bácsi idegeskedni kezdett.

— Furesák vagytok, igazán furesák, — zsörtölődött, amit különben még sohasem tett — elhídd leányom, nem ismerek rátok.

Utána esőnd következett. Az asszony védekezni sem próbált. Szerencsére a kicsinyek lefoglalták az öreget: ostromolni kezdték:

— Nagypapa, mit hozott? Hozott valamit nekünk?

— Hoztam, persze hogy hoztam, édes bogaraim. Itt a tarisznyámban van, maroklatok csak bele.

Odatartotta nekik s a kicsinyek négy marokkal futottak mindjárt bele.

— Pogácsa! pogácsa! — kiáltották diadallal a kicsinyek.

— Panna néni sütötte — magyarázta nekik szeretettel az öregapjuk. Mind meg ne egyétek, mert belemohózkodtok: édesanyátoknak is adjatok belőle.

Na persze, hogy adtak.

Aznap este jóformán unokáival foglalkozott kizárólag. Azok kérdezték, ő meg felelt s az nagyszerű mulatság volt az öregapjának. Alig tudott betelni vele. Másnap megkerültek a szállítókokcsik. A butor

körül elég rendezni valója akadt az öregnek; rekedtté lármaza magát az ügyetlen emberekkel. Oh azok a városiak tettetik, mintha mindenhez értenének, pedig alig-hogy hozzáérnek valamihez, mindjárt a farkától kantározzák a lovat.

Menyus bácsit ette velük a méreg ugryszólván naphosszatt. Hálát adott az Ur-Istennek, hogy végre megszabadultak tőlük. A lakásban már ő húzigálta a divánt, szóval mindent, ami már a városi emberek göncéhez hozzátartozik.

Négy nap is beletellett, miglen minden a maga helyén állott. Az öreg főllelegzett. Amellett örült, hogy épen alkalmas időben érkezett: a fiatalok legalább hasznát vehették.

Azaz most jut valami eszébe.

— A fiam nem jött még vissza? — kérdezte nyomban ártatlan kíváncsisággal a fiatal asszonytól. Az utóbbi nyomban riva fakadt.

— Te! — ugrott föl magából kikelve az öreg — mi ez? Te sirsz? Mi van a fiammal? beszélj!

De az asszony nem beszélt, csak zokogott.

— Isten, légy nekem kegyelmes! — kapott a fejéhez Menyus bácsi — ti már eleitől főgva nem tetszettetek nekem. Má-

— **Hogy evett a perzsa sah spárgát.** A perzsák fejedelmének menekülése alkalmából vidám adomát elevenít fel egy angol folyóirat a sah elődjéről. A vándorkezdő uralkodót első európai utazása idején a mai angol király — akkor még velszi herceg — látta vendégül. A tiszteletére rendezett egyik lakomán izletesen kikészített spárga eledel is került az asztalra. A sah egész lényét elfogultság járta át. Az ismertetlen ételből tányérjára helyezett egy adagot, de egyetlen homályos sejtelmé sem volt arról, hogy mit csináljon vele. — Ha hozzátudó ember lett volna, hát egyszerűen levagdossa a spárga fejét, azt elfogyasztja, a szárát pedig élvezhetlensége miatt nem bántja. A sah idegesen fészkelődött a helyén és úgy tett, mint a tapasztalatlan táncos: mohón figyelte, hogy ugyan miket tognak a szomszédai és a szunkózt levők cselekedni. De bizony a társaság nem akart illetlenül eljárni és türelemmel bevárta, amíg elkezdte a falatozást a vendég, mert a szokásjog értelmében övé az elsőség. Végtére aztán a sah elhatározóan lefejezte a késével a spárgákat; a szárait ha keletlenül is, de megrágtá és a megmaradt részeket, tehát a juvát, a villájával a vállán keresztül a fényes padozatra hajigálta. A lakoma részesei egy pillanatra megrökönyödtek, majd felülkerekedett bennük a jobbik érzés és nehogy a hatalmas személyiséget megszegyenítsék, ők is hasonlóan bántak el a maradandó emlékezetességű fogással.

— **Mire jó a hozomány?** Szakál Lőrinc szabadszentkirályi lakos nem régen megnősült és egyideig békésen éltek, de minap elhagyta feleségét és elment mulatni. Szegény asszony eleinte kérte urát, hogy hagyjon föl garázda szokásaival, de az mit sem adva neje szavára, azt a háztól elkergette és hozományát felrakta egy kocsiára és Pécsre beszállította a zálogházba és a kapott pénzen jót mulatott s állítólag még ma sem tudják, hogy hol esavarog,

HUMOR.

Természetes.

Etus: Mit szeretsz legjobban a vőlegényedben?
Vilma: Azt, hogy elvesz.

Eltalálta.

Bandworm Száli (a reggel hazatérő berugott férjéhez): Te gyalázatos, a mi vagy, te lump! Egész éjjel nem aludtam egy cseppet se!

sok vagytok, mint voltatok... Mi történt? az ég szerelmére kérlek, asszony, mi történt? Eltemettétek talán a fiamat?
Menye rázta a fejét s csak ontotta könnyeit,

— Elhagyott minket — bökte fuldokló hangon az asszony.

— Elhagyot? — ugrott föl, mint ha kígyó csipte volna meg, az öreg — mit mondasz? cserben hagyott két kis árváddal?

Egyszerű bölintés volt a válasz. Az asszony nem bírt könyeivel.

— Oh, az a rongy ember! tört ki böszülten az öreg.

Maga se tudta, mit csinál, kifutott az ajton. Iszonyu világosság kelt a fejében. — Hát azért olyan megtört, bánatos ez ő menyé... azért kellett az ősöbbs lakás... azért a sok sirás, zokogás, mert az ő fia rongyember! Nem kérdezte, volt e oka a szakításra; minek is azt kérdezni! aki elhagyja hitese feleségét, nyomornak teszi ki tulajdon két édes gyermekét, annak rongyembernek kell lennie, ha mindjárt a tulajdon édes fia is.

Hej! ha most kézre kaphatná! Hogy megfojtaná, annyi bizonyos. De hol keresse? Hol találja olyan nagy városban? Tíz tizenöt utcát futott meg elkeseredésében s a végén holtfáradtan nyitott be oda haza.

Bandworm: Ne lamentirozzál! Hát azt gondolod, hodj én aludtam?

Hathatós orvosság

— Hogyan szoktattad le férjedet az ivásról?

— Könnyen.

— Ne mondd!

— Valahányszor kialudta magát, a szábszámlát adtam oda neki a ruháról, amit berugva megigért.

— Nagyszerű! És hányszor tetted ezt?

— Csak kétszer, harmadszorra már nem került a sor: most mindig józan.

Milyen a mosdó, olyan a törölköző.

— Ur (aki lakást keres magának) Menyeyit kérne ezért a kis dísznőlért?

— Házmester: Ha nincsenek az urnak malacai, 15 forint egy hónapra.

Váratlan fordulat.

Az atya szól a leányhoz:

— Hallottad, Mari, hogy a gazdasszonyunk férjhez megy?

— No, ideje, hogy szabaduljunk atlól a házsártos perszonától. Ki veszi el?

— Én.

Vezetéknév.

Mester (inashoz): Pista, eredj a henteshez és hozz két frankfurti virslit.

(Pista egy negyedóra múlva virsli nélkül tér vissza.)

Mester: No nem hoztál semmit?

Pista (bőgve): Gazduram, ne tessék haragudni, elfelejtettem a virslinek a — vezetéknevét.

A legokosabb állat.

A.: Mit, ön azt mondja, hogy a birka a legokosabb állat?

B.: No igen.

A.: Ugyan már miért, ha szabad kérdezem?

B.: Nos, a birka szigorúan az egészségi szabályok szerint él. Először is Jäger-féle fehérneműt hord, t. i. gyapjút; másodsor Kneipp hive, mert nem visel cipőt; harmadsor vegetáriánus, mert nem eszik húst.

Párbeszéd.

— Mért mondd mindig Jüngyös? Nem tudsz kimondani a gy betűt a szó elején?

— Dehogyan nem. Például Gyászberény!

Sirva találta menyét. Két kis unokája mellette, s a kicsinyek, mert könyezni látták édesanyjukat, maguk is kövér könyeket potyogattak.

— Hagyjátok el — simogatta meg mindhármuk fejét — ne sirjatok, nem érdemi meg; rongyember volt teljes életében.

— Ne bánd, leányom — fordult ezután egyenesen menyéhez — itt vagyok én helyette. Gondoskodom rólatok, megvédek minden bu, baj, bánat ellen. Ne sirj. Hanem az asszony annál jobban zokogott.

— Te — tört ki haraggal Menyus bácsi — te még most is szereted?

— Szeretem — volt a biztos válasz.

Az öreg elkeseredve nézett maga elé. Rázta a fejét, mint a böszült szőlvész a a fák koronáját: meg nem tudta érteni, föl nem tudta fogni észszel, hogy lehet azt a rongy embert még mindig szeretni, mikor egyszer ő — a tulajdon édesapja kivette szívéből, mikor már ő nem tudja többé szeretni...

Az orvosnál.

— Panaszkodik a férje szomjuságról is?

— Azt egészségesen is teszi.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzüpiacról.

Budapest, 1908. július 2-án.

A tőzsde irányzata a lefolyt héten ingadozó volt, amennyiben az első napokban a kedvezőbb terméskilátások következtében inkább a szilárdság felé hajlott, míg utóbb a beállott üzlettelenség folytán az árfolyamoknak lemorzsolódása állottak be. Az érdeklődés előterében állottak az osztrák magyar államvasut részvények, melyek hosszú idő után ismét elérték a 700 koronás árfolyamot, és tőzsdekörökben azon vélemény uralkodik, hogy az államosítási tárgyalások rövid időn belül kedvező eredménnyel befejezést fognak nyerni.

Helyi értékekben csaknem teljesen pang az üzlet és némi forgalom csak a legutóbb kibocsátásra került beocsini-cementgyár Unio részvényekben fejlődött ki, mely papir iránt beavatott körökben a legjobb vélemény uralkodik. Jó vélemény uralkodik a vas- és szén- értékek iránt, miután nálunk belföldön az ipari conjunctura elég kedvezőnek mondható, főleg azon nagymérvű állami megrendelések következtében, melyek a vasuti beruházási kölcsön keresztülviteleképen a hazai vállalatoknál eszközöltették.

A befektetési értékek piacán teljes üzlettelenség uralkodik, ami annál is inkább meglepő, miután a pénzüpi helyzete állandóan javul, és Londonból érkezett hírek szerint alapos kilátás van arra nézve, hogy az angol bankkamatláb július havában 2 százalékra leszállíttassék.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

június 25. július 2.

400 magyar koronajáradék	93.05	93.—
Magyar hitel részvény	738.25	737.50
Salgótarjáni köszénbánya részvény	560.50	565.—
Rimamurányi vasmű részvény	545.25	550.—
Osztrák magyar államvasut részvény	694.25	693.25

— **Raktár kimutatása.** A magyar leszámítoló és pénzüváltó bank baresi raktárainak kimutatása. Készlet f. hó 15-én 157793 mm. 2615250 kor. biztosítási érték Beraktárlás f. hó 15-től 30-ig 60421 mm. 1080400 kor. biztosítási érték Kiraktárlás 3695650 kor. biztosítási érték. Kiraktárlás 15-től 30-ig 40999 mm. 757450 kor. biztosítási érték. Készlet 30-én 175215 mm. 2938200 kor. biztosítási érték. Részletezés: 5620 mm. buza — mm. rozs 101 mm. árpa 14252 mm. zab 150384 mm. tengeri 430 mm. hüvelyesek 1106 mm. liszt 3322 mm. különféle.

Jóizü

Kanaszter pipadohány

25 gr. csomagokban kapható

Szilágyi György

papirkereskedésében BARCS.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
"	délután	5 óra — perc
"	este	9 óra 07 perc
Kanizsáról . .	délelőtt	7 óra 17 perc
"	délután	5 óra 23 perc
"	este	7 óra 34 perc
Pákrácsról . .	délelőtt	10 óra 52 perc
"	este	8 óra 05 perc
Somogyzobbról	délben	12 óra 30 perc
"	este	9 óra — perc
Kaposvárról . .	délelőtt	8 óra 05 perc
"	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
"	délután	1 óra 20 perc
"	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . .	reggel	4 óra 42 perc
"	délelőtt	9 óra 10 perc
"	délelőtt	11 óra 10 perc
"	este	9 óra 45 perc
Pákrácsról . .	délelőtt	8 óra 10 perc
"	este	5 óra 29 perc
Somogyzobbra	reggel	4 óra 15 perc
"	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . .	reggel	3 óra 18 perc
"	este	5 óra 34 perc

A Szlatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
	délelőtt	11 óra 50 perc
érkezik	reggel	8 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

uri szabó-műhelyemet

Kaposvárról — Barcsra helyeztem át, melyet a Nagy-hid-utca Gertnerhoffer-féle házban nyitottam meg.

Sok évi tapasztalataim folytán abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a szakmámba vágó mindennemű **URI- és GYERMEKRUHA** készítését a legnagyobb igényeknek megfelelően képes vagyok elkészíteni.

Elvállalok továbbá **ruhajavítás- és tisztításokat**, és biztosítom a nálam rendelő közönséget, hogy a ruhatisztításom legnagyobb megalégedésre fog szolgálni.

Ezek után a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlva magamat, vagyok

tisztelettel

Deutschlender Nep. János
uri szabó.

8-8

MÁZSAI

Egy használt, 100-200 kg. birodé jó állapotban lévő mázsát azonnal veszek.

Cím a kiadóhivatalban.

3-4

Fürdő-kád.

Egy használt, jó karban lévő fürdőkádat veszek.

Cím a kiadóhivatalban.

SZILÁGYI GYÖRGY BARCS

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉSZET, KÖNYV-, PAPIR- ÉS DISZMŰÁRU- IRÓ ÉS RAJZSZER KERESKEDÉS.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok, borítékok. Arjegyzékek, körlevelek, hirdetmények és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyászlapok.

Rovatolt táblázatok számadásokhoz és nyilvántartásokhoz. — Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, nagyobb művek stb.

Allami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok; továbbá hivatalos levél- és okmányborítékok minden alakban, a legjutányosabb árban.

Készít a legfinomabb kivitelben minden néven nevezendő **könyvnyomdai munkát** tisztán és esimesen a legjutányosabb árban.

Raktáron tart:

Jegyzői, egyházi nyomtatványokat, iskolakönyveket, üzleti könyveket, jegyzetkönyveket és naptárakat.

Irodai-, levél- és különféle színes papírt, selyempapírt, rajzpapírt, meritett-, csomagoló-ítató-papírt és rovatolt papírt.

Tintát, tinta- és tolltartókat, különféle írónokat, bélyegző-festéket és párnákat.

Irkák, tollak, tollszárak, iskolatáskák, palatáblák, rajztáblák, vonalzókat, körzőket stb.

POLGÁR KÁROLY

óra, ékszer és látszerész üzlete

PÉCS, Széchenyi-tér. Takarékpénztári palota.

A legmegbízhatóbb beszerzési forrás legfinomabb arany női és férfi láncokban, brilliant és gyémánt ékszerek, arany jegygyűrűk, eljegyzési ajándéktárgyak, zseb- és falórákban.
Chinaezüst disztárgyak és evőeszközök.

Szemüvegek, orrszorítók a legjobb kristályüvegből, arany, doublé, nickel és celluloid foglalatban, szalon lorgnettek, gyöngyház és teknősbéka csontból, műszemek. színházi és tábori látszővek, hó, légsulymérők és szeszmérők.

Óra, ékszer és szemüveg javításokat saját műhelyemben gyorsan és pontosan készítek.

Régi ezüst és aranytárgyakat készpénzért vásárolok vagy új tárgyakra becserelek.